

førend denne Revision træder i Virksomhed, efterdi Resolutionen først er falden den 17de Juni 1859. I det Udvalget har brugt den Fremgangsmaade at henvende sig directe til Cultusministeriet, er det opnaaet, at Statsrevisionen for 1858—59 ikke behøver at beskæftige sig med denne Sag og komme med Indstilling til Rigsdagen om, at den ikke har modtaget noget Regnskab. Udvalget har udtrykkelig bemærket med Hensyn til disse Regnskabers Affattelse, at det antager, at Regnskabene herefter ville bringes i Overensstemmelse med Finantsaaret — hidtil ere de nemlig blevne afsluttede den 30te Juni — om jeg ikke tager feil — og Udvalget har derfor anseet det rigtigt at udtale, at man antog, at Perioden vilde blive forandret til Finantsaaret. Efterat den meget ærede Premierminister har i sidste Møde udtalt, at saadanne Foranstaltninger vilde blive trufne med Hensyn til Regnskabene over Stempelpapirsintraderne og Afgift af Arv, anseer jeg det som en Selvfølge, at Ministeriets Opmærksomhed vil være henvendt derpaa, og at det vil gjøre de fornødne Skridt i saa Henseende. Den næste Post er den 16de Antegning, som angaaer en Pensionsconto. Jeg skal herved bemærke, at den 30te Antegning og den 46de Antegning ogsaa angaae Pensionscontoer. Mindretallet har ved den 16de Post gjort særlig Indstilling, hvorefter Udvalget har været enigt med Hensyn til den 30te og 46de Post. Det kan altsaa synes, at der var en Uoverensstemmelse; men den ligger i, at Indstillingen af Statsrevisionen gaaer ud fra forskellige Anstuelser. Ved den 16de Indstillingspost er Pensionscontoen overskredet, eller den Sum, som staaer opført i Finantsloven paa Pensionskontoen, har ikke været tilstrækkelig til deraf at afholde de foresaldende Pensioner, og derfor er den bleven overskredet med en Sum af 35 Rd. 46 s. Indstillingen fra Statsrevisionen paa de andre 2 Antegninger, 30te og 46de Post, gaaer ud paa at billige de nye Pensioner, som vare tilkomne i Regnskabsaaret, uagtet Pensionskontoen ikke var overskredet og uagtet de bevilgede Penge til Pensioner havde været tilstrækkelige til at dække disse nye Pensioner. Grunden til denne Indstilling er altsaa udgaaet fra en anden Be-

tragtning af Sagen end den, hvorpaa Indstillingen til den 16de Antegning støtter sig. Med Hensyn til den 16de Post har Fleertallet — hvortil jeg hører — antaget, at Statsrevisionens Indstilling burde bibeholdes. Spørgsmaalet er som Principspørgsmaal af megen Vigtighed. Det berøer aldeles paa den Be-
 tragtning, som man har af Grundloven og dens Forhold til Finantsloven, og Finantslovens Forhold til de øvrige Love. I Grundloven er det Princip meget bestemt udtalt, at Folkerepresentationen har fuldstændig Myndighed over Udgifterne, saaledes at Udgifter ikke kunne finde Sted undtagen med Folkerepresentationens Samtykke. Dette er udtrykt paa den Maade, at ingen Udgift maa finde Sted, medmindre den har Hjemmel i selve Finantsloven. Som Følge deraf er Finantsloven indrettet paa den Maade, at Ministeriet forfatter et Overslag over alle de Udgifter, som antages at ville være nødvendige i det følgende Finantsaar. Deri optages alle Udgifter, hvad enten de berøe paa visse bestemte Love, f. Ex. Gagerlove, eller de berøe paa visse bestemte Forpligtelser, som Staten har paataget sig, f. Ex. ved Statsgjælden, eller de have deres Oprindelse fra den tredie Slags Udgifter, de som berøe paa forestaaende Arbejder eller andre Ting, hvortil der nødvendigvis fordres Udgifter i Finantsaaret, og hvortil der altsaa ogsaa hører Bevilling. Over alle disse forskellige Slags Udgifter forfatter Ministeriet en Calkule og forlanger gennem Finantsloven Bevilling til Udbetaling af disse Penge. Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden særligt paa, at det ikke blot er de calculerede Udgifter, men ogsaa de Udgifter, som bestemt vides at ville foresalde saavel til Gager som til Renter af Statsgjælden, der i Henhold til Grundloven udtrykkelig maae bevilges gennem Finantsloven. Vi komme altsaa nu nærmere ind paa det Spørgsmaal, som her foreligger, nemlig om Pensionerne. Pensioner støtte sig ligesaa vel som Gager til bestemte Love. I Pensionslovene er der nemlig tillagt Embedsmændene og deres Enker Pension under visse bestemte Forudsætninger, og Udregningen stæer efter visse bestemte Regler.

Efter Fleertallets Mening maa altsaa samme